

Obraz niektórych obyczajów Angielskich przez Jenerała Pillet.

(Z Francuzkiego: L'Angleterre vue à Londres et dans ses provinces.)

G r a.

Wszyscy najpierszych rodzin Angielskich synowie, kochają się wazwyczaj w grach wielkich. Domy, do których się tym końcem udają, zostają pod opieką osób naysznakomitszych, i odwiedzane są od nich, a Polityca nie waży się tam pokazywać. Dzieją się przeto w grach oszukaństwa z niesłychaną bezkarnością. W miesiącu Marcu r. 1813go przegrał jeden mieszczanin do pewnego Lorda 200,000 funtów szterlingów (2,000,000 ZR.) iednego wieczora, odziedziczywszy właśnie majątek, przynoszący mu doobrodu rocznego 20 tysięcy funt. szterl. Dzienniki niemieniły były o tej stracie z tym dodatkiem, że gości rzucane przez Lorda, ciąglem do podziwienia trafianiem sprzyjały mu w sposób tak uderzający, iż Lord, chociaż przekonany przeciwnika swiego o zachowaniu wszelkiej w grze uczciwości, był zniewolonym nalegać na przerwanie gości, aby towarzystwa okazał, że nie były ołowiem wypełnione. Pan wielki, mogący się tak daleko poniżyć przez podobne przeświadczenia o uczciwości swojej, trudno, aby posiadał dobre sumienie; wyznaje albowiem przez to, iż ma zaszczyt obcowania z towarzystwem oszustów, i że nie było dosyć pewności, czyli on sam do nich także nie należy.

Pomimo praw, wydanych przeciw publicznym domom gry, grają w Anglii niezmiernie wysoko, i pomazają się codziennie te schadзки, na których zwykli się oddawać tej haniebnej namignotności. Załazdy są także nadzwyczajnie częste, a zawierane bywają na wszelkie sposoby w okolicznościach, o których tylko pomyslećby można. Przytem używają wszelkich sztuczek, czyli fortelów, a dla przekonania się, że we wszystkich zakładach, nawet pomiędzy naysznakomitszymi osobami, ukryte są filuterycy, lub myśli dwuznaczne, dosyć jest odwiedzić New- Market, miewaća przeznaczone do gonitw konnych, poiedynaków z kogatami, i t. p. Dowodem są tego ich prawidła ostrożności, nieśkończona oświadczenia i powtarzania o-

nychże, niemniej wykłady słów, używane podczas zawarcia zakładu. Z tem wszystkiem, pomimo wszelkich prawideł przezorności, chociażby nawet owe zakłady zapisywał Notaryusz publiczny, przecież wygrywający zakład, winien jest prawie zawsze korzystać swoją więcej filuteryi swiego masztalera (Jockey), aniżeli szybkemu biegowi konia. Pan takiego masztalera, dalekim będąc od zaplonienia się z tego, że jest uczestnikiem tej a prawności sługi swiego, i tak chytrych podstępów jego, chlubi się owszem, że go sam tych sztuczek wyuczył, lub też, że go iedynie dla tych chwalebnych przysłów przyjął do służby. Jeżeli zakład uznany już za wygrany, ućcioie tych małych sztuczek nie szkodzi bynajmniej honorowi gracza, gdyby był nawet Xiążęciem z domu Królewskiego. Zabiera on wygrane pieniądze z tryumfem do domu, i zamiast, ooby miał zasłużyć na pogardę, z chwałą wspominają o nim, a przyjaciele jego nazywają go sprawnym i dowcipnym ozłowikiem (a very clever man). Owe niezmiernie zakłady przy gonitwach konnych, i sposób postępowaniu w tej okoliczności, przyczyniły się wiele do polepszenia rodzaju koni Angielskich. Teraz zachęcają z takimże samym skutkiem do hodowania koni Towarzystwa rolnicze, a zakłady obecne iedynie złem moralnem zostały. Wreszcie nie jest to rzeczą rzadką widzieć filozofujących Anglików, oddających konie swoje i masztalera przed gonitwą naysurowszey i do okrucieństwa nawet przechodzący dyecie, i z podobnem okrucieństwem z niemi sobie postępujących. Choćby i nieżywym padli w kresu gonitwy, nie na to nie zważają, byleby zakład był wygranym.

P i a n i s t w o.

Pianstwo w Anglii jest domowym, z klimatu pochodzącym, i prawie do cnoty wzniesionym występkiem. Zaledwie wyrachować można, jaki szkodliwy wpływ ma to nieumiarowanie (połączone z odosobnieniem i tylko w obrębie rodziny ograniczonem życiem Anglików) na obyczaje tego Narodu; równie w klasie kramarzy, których sklepy i kantory oklazują zewnątrz dobry stan ich bytu, jak i w klasie naysznazszej, w iedney tylko izbie mieszkalney, oyciec, matka i (pospolicie) małstwo

dzieci, sypiają wspólnie w iednymże pokoju; pięć do sześcioro dzieci sypia zazwyczaj razem w iednym łóżku, a najmłodsze sypiają przy oczu i matce. Gospodarz domu, upity regularnie każdej Niedzieli, a częstokroć i w ciągu tygodnia, daie przykład naybezwstydniejszego opilstwa i zgerszenia swoim dzieciom, których święgotliwe ięzyki dziecinne rozgłaszaia takowe. W Kraiu, gdzie tylko maskę religii widzimy, i gdzie Duchowieństwo nie ma wpływu na obywatela, uważałem to wraz ze wszystkimi moimi ziemkami, że przykłady owe przywiodły roduiny do wielkiego stopnia zdebaucia. W klasach wyższego stanu, nie dzieie się lepiey. Anglik, czyli to z klasy naywyższej, lub nayniższej, okazie się tylko wtenczas zazwyczaj zalotnym do płci niewieściey, kiedy sobie podpic. Ilez nie sadiwia widok Dam znakomitych, które zarowno z rybiarkami, bronią szczegolniey skłonność do trunków i mężczyzn napitych. Mówiać o zalotliwości mężczyzn, nie rozumieim tu bynajmniey owey delikatney troskliwości, owego względu, owey przystoyności w obchodzeniu się, i owey wstrzeźmięzliwości w mowie, zaprowadzoney powszechnie nie tylko w Narodzie Francuzkim, ale nawet co do pewnego kresu, we wszystkich innych Narodach Europeyskich. Zalotliwość Angielska po piianu, iest prawie tem samem; czemuż zawsze byia w podobnem położeniu; iest ona nieprzyzwoitą śmiałością, okazuiącą się w naysprośniczych wyrazach i poruszeniach, bez względu na obcych świadków i na ich znaczenie. Jednego razu odwiozła mię swoimi powozem po obiedzie do domu pewna, wielce szanowna wdowa, Dama z rządu wyższego. Pilo się u stoła mocno, iak syczy; obok tey Damy siedziała iey ósmnastolatnia córka, a kochanek iey niżej koło matki. Ani hazard, ani grenadyer, nie byłby sobie nigdy tyle nieprzyzwoitości pozwolił, co ten kochanek. Niechęć widoczna na twarzy moiey, którey pokryć nie mogłem, pomimo że się dzień miał już ku szychłowi, zwróciła uwagę tey Damy, iak uderzaiącą rzeczą było dla mnie widzieć matkę, poprawiającą spokojnie ręknię na córce. Kilka razy odezwiała się tylko na to, wszakże s nieiakiem pomieszaniem: „Nieborak podpic sobie“ (The poor man he is in liquor). Uważałem, iż ten człowiek, iedyne zmyślności oddany, był przed południem właśnie tyle małomowym przy kobietach, ile się dla nich w wieczór niedorzecznym okazał; a w ciągu iazdy naszej, długiey mil pięć (Angielskich), iedyne tyle otworzył usta, aby nam zwjaztował, że pegoda, że wiatr iest mocny, i że o-

kolica iest piękna. Przytaczam ia tu owe szczegóły dla tego, ponieważ trzeba, aby cudzoziemiec podróżuiący do Anglii, wiedział naprzód, iż bezpiecznie uiechać tam może 150 mil drogi, nie uslyszawszy od swiego towarzysza w całej podróży nie innego, iak owe trzy słowa, lub im coś podobnego.

Maiemałem, że matka, albo zabroni nadal wstępu do domu temu opoiowi, albo przynajmniey użyie środków rostopnych, mogących go na przyszłość wstrzymać od podobnych nieprzyzwoitości. Atoli, wcale się tak nie stało. Przekonałem się owszem objeżdżaiąc Angliię, że się w tym Kraiu zawsze podobnymże sposobem zachowuią mężczyzni po piianu, czyli to w poieździe, czyli też na posiedzeniach w pokoju. Z tad więc wniosłem, że ten nieporządek, który mię tak mocno raził, iest rzeczą w tym Kraiu bardzo naturalną, czyli iak te Anglięcy zowią w swoim ięzyku: a thing of course.

Każdy, obeznany z tutejszemi zwyczajami, wie o tem, iż obiad między tak zwanymi Gentry, czyli ludźmi znakomitymi, nie byłby nigdy godnie zakończony, gdyby przy końcu nie zastawiono stołu na około butelkami z winem, które idą po kolei, i gdyby ie, skoro wypróżnione zostaną, nie naspelnione znawu. Po wypiciu pierwszey kłeci, Bamy wypadają z sali iadalney, zdeymuią obrus, a po wszystkich kątach sali i okien, stawiaią naczynia czyniące zbytkuiącym w trunki, więcej niż iedną wygodę. Strawiwszy godzinę lub dwie na tak przyiemnem zatrudnieniu, wśród którego, im bardziey się głowy zagrzewaią, spiaią zdrowia częstokroć niemniey śmieczne, iak nieprzyzwoyne, powracaią młodzi do kobiet, które ich czekaią w pokoju bawialnym z herbatą.

Nesze szychkownie stanowią dobre towarzystwa w porównaniu z owemi schadzkaami piiankami, które składaią istotną część roskoszy życia Angielskiego. Jest to ważny bardzo punkt honoru u Anglików, byż w stanie upiiania się, i adzie się, iż owe opłaty niezmiernie od wina powiększaią ważność tego przedmiotu; albowiem chcąc należycie którego ocenić, zwyczajem iest mówić o nim: ón iest prawdziwy Gentleman; iest w stanie sprawić sobie każdego dnia ukontentowanie z butelki wina, i takową wypróżnić chętnie z przyjaciółmi swoimi. Krolawice Angielscy, od naystarszego do najmłodszego, nie zarzucaią bynajmniey tego zwyczaju ziemków swoich.

Xiążę Rejent zrobił zaszczyt Xiążęciu Rutlandowi r. 1846, odwiedzuiący go wramku Belyoir i trzymawszy mu syna do chrztu.

Brat jego Xiążę York towarzyszył mu. Dzienniki donosząc o uroczystościach, zaszytych przy tey okoliczności w owym zamku, tak się wyrażają, i taki dały napis:

Uroczystości w zamku Belvoir.

Znaydowało się przeszło 200 osób w pałacu, które były uczestnikami tey uczty. Za staraniem Marszałka Dworu, P. Douglasa, założono w przedowej sali ponczarnię. We Srode było zgromadzenie walcych ludzi — stady domowi, i dzierżawcy leżeli jak dżdzy na ziemi. Wszystkie wychody gmachu wystawiały obraz zamku szturmem zdobytego. Zdrowia nowonarodzonego, zacnego gospodarza, i Xiążęcia Rejenta spełniano aż do upadłego; największa część gości leżała prawie bez duszy we wszystkich wychodach dolnych gmachów zamku, i dopiero nazajutrz z rana dała znowu znak życia. Jeszcze o godzinie 10tey z rana niekoczono pić ponczu, a naczelnicy świadkowie zapewniali, że tak pokoje, jako też i przedpokoje wystawiały nietylko obraz zdobytey szturmem twierdzy, ale nawet najnieumiarowniejszego picia. — Francuzi! oż to jest Kray, tak wielce z pięknych obyczajów swoich zachwalony, w porównaniu z którym upośledzić was chcieli pisarze, będący albo płatnymi od Anglii, albo też nieprzyjaciółmi swojej Ojczyzny!

Jakożkolwiek bądź Anglicy zalotnymi są, w powszechności mówiąc, tylko po piłanu, przecież chwila ich karesów, w miarę temperamentu osoby, bywa częstokroć zgubną dla całej rodziny; każdego roku ginie lub kaleczy znaczna liczba żon i dzieci, z rąk męża i oycy pianego. Dzienniki Angielskie zawierają często opisy podobnych śmiertelnych przypadków.

Powszechny zwyczaj Kobiet upiiania się *).

Pobłażanie Kobiet pijaństwu, przypisać można w części owej zasadzie: *dat veniam peccatque vicissim*. Postrzegalem to często, i tyjąc innych ze mną, że znaydując się u Kobiet na herbacie, widzieć iż młyna było podpietmi, chociaż ich nikt nie zobaczy, aby kiedy więcej piły nad ieden, a co największe dwa kieliszki. Alści korzystają one z czasu od wstania od obiadu, aż do rozdawania herbaty tak dobrze, jak i mężczyźni, z tą tylko różni-

cą, że do obchodzenia tey uroczystości przeznaczona jest tajemniejsza świątynia, i że obfary trunkowe są wcale innego rodzaju. Mężczyźni piją porter, madere, Bordegalskie wino i szampana, w rozmaitych gatunkach i w ilości, odpowiadający majątkowi gospodarza; przeciwnie zaś kobiety piją wódkę Francuzką z krystalowych kieliszczków, których nie potrzebuja mieć wiele, i które mogą wygodnie ukryć przed okiem ciekawym. Szczogółowe okoliczności tak przyjemnego związku pijańskiego dają się poznać przez gadalność zazdrośnych, szezebiotanie kamowskie, lub przez wypogodzoną twarz pijących. Miejsce takowego posiedzenia zwykły być pokój sypialny, lub inna taka izba, iedynie dla członków rodziny przystępna. Panny nie bywają przypuszczane do wprawiania się w takie umiarowanie, lecz muszą się tymczasem nudzić w ogrodzie lub mownicy; i dopiero po odbytey pewnego rodzaju próbie, doszedłszy pewnego wieku, to jest lat blisko czterdziestu, mają wolny przystęp; albowiem w tym wieku, upiiają się z reguły, idąc spać, wszystkie Damy Angielskie, pod pozorem rozpedzenia wiatrów pochodzących z osłabienia żołądka. Kobiety stanu niższego używają trunków gorących z tą samą namiętnością, i nie ma żadney, któraby się nie upiła regularnie żytną lub cukrową wódką tyle razy, ile tylko może. Nie chcą się bardziej nad tem rozszerzać, niech sobie każdy wystawi, jak dobreimi i przyjemnemi, robić ich musi ten nałóg. Słonność do trunków gorących, posunęła się do niewierzenia tak dalece, że, jeżeli jakiś Francuz chce którego z Anglików (mniemających, lub tak udających, iż Kray Francuzki nie wydaie nic dobrego) poiednać ze swoją Ojczyzną, nie potrzebuie, jak tylko przekonać go, że gorzałka jest istotnie płodem Francuzkim, i kosztuie tylko 8 pence; pierwsze albowiem jest zapytanie Anglika, gdy ze smokiem wypróżnia buteleczkę: czyli ten trunek przychodzi w samey rzeczy z Francyi? Zatwierdzenie tego pytania poiednywa go wprawdzie z tym Kraiem tylko do czasu wytrzeźwienia się; wszelakoż jest to zawsze wielki tryumf nad pijaństwem. Nakoniec, dla uzupełnienia tak przeciwnego obrazu, dosyć będzie przytoczyć z zapewnieniem rzeczywistość bezecnego widoku, której nikt nie zaprzeczy, kto tylko był w tym Kraiu, zwanym teraz daleko lepiej, niżeli przed rewolucyą Francuzką, to jest: iż codziennie, a nawet co godzina, widzieć można kobiety ze stanu niskiego piane, z lulką w gębie walcące się w rynsztokach, co jest

*) Wiadomo, iż rozdział ten dał powód pewnemu towarzystwu Londyńskiemu, do rozstrzygnięcia pytania: czyli Damy Angielskie idą w samey rzeczy spać każdego wieczora upiite, czy też Auður tego dziełka nie jest szkaradnym potwarą? Skutek tey rozprawy nie abszedł do wiadomości publiczney.

szczęca równie powszednią, jak widzieć mężczyzn w temże samem położeniu.

Wielkie schadzki ludzi wyższego tonu (Rout).

Słowo: Rout, jest wyraz wojskowy, a tłumaczone dosłownie, znaczy tyle, co: klęska, nieład, zamieszanie, spustoszenie:

Wielkie Dwory rozsełają między najsłynniejsze rodziny, mieszkające przez czas zimy w Lyndynie, 5 do 6000 biletów zapraszających na ową zabawę (Rout), którą iaki Milord lub Milady dać zwykają w pewnym dniu, a bardziej pewny nocy. Przy rozsełaniu owych biletów mają więcej względu na modę, aniżeli na związki towarzyskie. Dla iedney takiej biesiady, zmieniają wszystkie pokoje domu przeznaczenie swoje. Mnóstwo krzesel, stolików do gry i lichtarzów, stać w miejscu łóżek w pokojach sypialnych. Wszystkie sale i gmachy domu są otwarte, i pochwasy od przedsiönka, nayprzepyszniej oświetlone; sam nawet front domu, przedstawia oku pewny rodzaj oświetlenia. Rozdają likwory, lody i lekkie pieczywa. Zaproszeni zjeżdżają się z szczególniejszą punktualnością, co jest wraz i potrzebą i obowiązkiem; przez to albowiem daje się gospodarzowi dowód poważenia jego; chwali potem wielki świat z niejaką dumą przepych tej biesiady u Milady, i wystawia piękności Dam, które tam były obecne. Każdy z przytomnych bywa tam naciskany, tracany i popychany; nikt usiąść nie może; stoliki do gry, które tam stoją iedynie dla kształtu, usuwają na stronę, a orbiestry stojące w wielkich salach na pogotowiu, stają się nieużyteczne. Około tysiąc sztuk tych zapraszających biletów dostają służący nayszanowniejszych Panów, aby je porozdawiali mieszczanom i liwerantom. Dzieje się to dla próżności, aby pomniejsi mieszczanie mówili o tem balu także i na swoich posiedzeniach, że nań byli umyślnie zaproszeni. Wszakże owa chętność mieszczan, że byli na tak znakomity bal zaproszonymi, upokarzana bywa bardzo oświadczeniem Milorda, w podobnych przypadkach bardzo tu zwyczajnem: „Biedaki kamerdynery moi, i mój szalony Sekretarz, nadużyli biletów, i rozdali je między to prostactwo (vulgarité).“

Im nacisk jest mocniejszy, tem świetniejszy jest bal. Jeżeli w tym zamęcie, pechodzącym z owego chodzenia, tracania i popychania, okna potłuką, meble połamią, wtenczas, według zdania Anglików, bal ów przewyższy wszystko, co tylko sobie moc wyobra-

źni przedstawić może o świetności, przepychu i wielkości. Mężczyźni występują tylko w nayszanowniejszych sukniach, Damy zaś w nayszypowniejszych. Przy wstępie ubrany jest każdy nayschodźniej, lecz w poroźdżieranych sukniach bal opuszcza. Chociaż się niekiedy atarac zdają, aby towarzystwo było dobrane, przecież na każdej takowej uczczynie znajduje się wielka liczba kultaioów, którzy kradną kobietom część ich stroiu, a nawet i szelę zdymują z nich z taką śmiałością i zrzecznością, która tylko naysbieglejszym w tem rzemiośle i naysprawniejszym rękóm właściwą bywa; a to jest naydoskonalsza, kiedy dzienniki donosząc z niciasikiem podziwieniem o nayprzyjemniejszem zgromadzeniu u Milady, — wyszczególniają z ukontentowaniem i z naysumieńniejszą dokładnością wszystkie sztuczki sprawności tych kultaioów, którzy się na tą ucztę zaprosili.

Lecz iakieźkolwiek są zamieszania i nieład w domu, przecież jest to tylko słabym cieniem tego, co się zewnątrz dzieje. Dopiero ta scena drugiego rzędu, dopełnia obrazu ogółu. Zbывałoby na harmonii, a biesiada nie byłaby tem, czem być powinna, gdyby się nie dała uczuć na ulicach i około domu. Mnóstwo ciekawego pospółstwa, trzykroć liczniejsze od zaproszonych, na bal gości, napełnia wchody domu i usiłuje tamże wciskać się, lub ztamtąd się wydobyć; a gdy łatwy przechód przez ulicę zagrodzony jest natłokiem pojazdów, muszą być policjanci cywilni owej części miasta obecnymi dla utrzymania porządku. Z tem wszystkim, przy takiej okoliczności, i owi Urzędnicy policyjni, których osoby są w innym razie nietykalne, nie znajdują dla siebie ani uwagi, ani poważenia. Każdy z przybywających lub odjeżdżających gości, chciałby z niecierpliwością iechać nayspierwej; stangrety i słudzy chcą robić miejsce, kaski spadają gradem, gdzie i grabiety Urzędników nie więcej szanowane są nad innych. Krzyk narzeczonych dochodzi aż do uszu zgromadzonego towarzystwa ale tam okazuje się szlachetna flegma Anglików w całej swojej wielkości. Każdy z nich wie, że podczas balu tak się dzieć musi, i nie ś się z tem ani edzwie, prócz dzienników, które opisaniem tych zgiełków, kradzieży i nieszczęśliwych wypadków iedney nocy, żyją częstokroć przez cały tydzień. Im dokładniej opisują te wszystkie szczegóły, tem więcej pochlebnią próżności Milorda i Milady, osobliwie, jeżeli wiele osób połamało ręce i nogi, a szczególniej, jeżeli między tymi byli ludzie ubodzy. Milady wyjeżdża potem szumno z rana do pokaleczonych, odwiedza ich skrom-

nie, iednakże w ten sposób, iż mnóstwo lu-
da zbiega się niby przypadkiem, aby świad-
kiem było tych odwiedzin. Milady chce się
przekonać osobiście o niebezpieczeństwie u-
szkodzenia, a czasem nawet i do tego unia się
stopnia, że rany sama obwiązuje. Wtenczas to
dopiero wystawiają dzienniki nieporównaną
wielkomyślność Milorda i Milady, przez co ich
próżność w najwyższym stopniu zadowolniona
zostaje.

Pewna Dama Francuzka, znana ze swo-
iego głęboko przenikającego rozumu i z ży-
wego dowcipu, tak w świecie literackim, iako i
na wielkich posiedzeniach, zaproszona była na
taką biesiadę (Rout). W chwili, gdy ścisł
ludzi był właśnie nieznośnym, pytano się iey,
coby o tem myślała: „Myślę (odpowiedziała), iż
w żadnem znakomitszem towarzystwie lepiej
na kufaki bić się nie można, iak tu.“

Nie chcę tu nadmienić o zabawach naro-
dowych bicia się na kufaki, o pojedyn-
kach z kogutami i t. d., ponieważ o tych
wie każdy. Poprzestaję na tem życzeniu, aby
obyczaje Angielskie nie przeszły nigdy do
Francyi; aby występki, które opisywałem, i
zbrodnie, które mi jeszcze opisywać pozosta-
je, nie były nigdy znane ziomkom moim, i aby-
śmy nakoniec zważając występki i przewrót-
ści, które w krótkości, ale wiernie przedstawiam,
Anglomanię naszą zarzucili.

Delikatność mowy. — Wstydlivość kobiet.

Czytajmy dzieła wszystkich pisarzy Angiel-
skich, a znajdziemy w nich, iż Naród Fran-
cuzki, pomimo zewnętrznego pozoru i śmiesz-
nej grzesności, nie ma żadnego ezusia deli-
katności w wyrazach swoich; — iż niepodo-
bna jest, aby Dama Angielska dobrze wycho-
wana, mogła dłużej nad pięć minut rozmawiać
z Francuzem (jeżeli mówi po Angielsku, lub
iż po Francuzku rozumie), bez zarumienienia
się, lub odejścia od tak grubiańskiego czło-
wieka. Tak s. p. język Angielski mówi o
koszuli białogłowańcy, używa sztuki opisy-
wania. W samej istocie, nie można bardziej
postąpić w skromnem wyrażaniu się. Biada
Francuzowi, któryby wyrzekł pomienione sło-
wo (koszula)! krew oblałaby wszystkich twa-
rze, a każda Angielka unikałaby go na przy-
szłość.

Przecież niektórzy, lekko rzeczy biorący
opowiadacze, strawiwszy kilka tygodni w Lon-
dynie, zasadzali się na podobnych niedorzecz-
nościach, prawiąc nam, z godną siebie zupeł-
nie wymową, o nieskazitelności kobiet Angiel-

skich brednie, któreśmy przyjmowali za wyrocze-
nie; zaciekali się w tem tak daleko, że wyją-
wszy Naród Angielski, wydali na wszystkie Na-
rody wyrok potępiający, i oświadczyli: iż ż-
dna kobieta w świecie nie potrafi tak doskonałe u-
trzymać wrodzonej sobie wstydlivości, iak
Angielka.

We wszystkich okolicznościach Francuz
więcey, Anglik mniej mówi, iak czyni.
I tuśmy przecie rozstrzygnęli rzecz na ko-
rzyść Narodu Angielskiego, według własnych
iego wyrazów!

Z tem wszystkiem, gdyby owi polityczni i
moralni pisarze romansów, ogłaszający chwałę
Anglii, byli sobie zadali pracy w dokła-
dniejszem śledzeniu obyczajów tego Narodu, z
którymi byli tak mało obeznani, iak z obyczai-
ami Chińczyków; — gdyby byli zgłębili praw-
dziwą myśl największey części traiedyi i ko-
medyi Angielskich; albo, gdyby byli przynaj-
mniej kazali ią sobie wytłómaczyć, byłiby się
ci Anglomani przekonali, że żadne z tych
dzieł, które wreście uważane bydź mogą za
wierne zwierciadło obyczajów Angielskich (nie
wylęczając nawet owych, tak troskliwie obrze-
sanych płodów Szerydana), nie jest wolne
od owych dwuznaczności, których, dla przy-
podobania się pospółstwu, czasem nasze bule-
wardowe dopuszczają się teatru, które iednakże
Policya każdym razem tłumi lub karze; uzna-
liby, że każdy z owych płodów zawiera mo-
wy, sceny, a nawet całkowite akty, pełne
sprofancy gminności, któraby obrażała oczy i
uszy naybezwstydlivszych roskoszników na-
szych; przecież każda młode Panienka (Miss)
w Anglii iakiego bądź rzędu, przysłuchuje się
i przypatruje tym wszystkim scenom i wyra-
zom, siedząc obok matki.

W B i b l i a c h, przeznaczonych dla
użytku młodych dziewcząt, nie ma tych
mieysc wypuszczonych, o których nie powinny-
by wiedzieć; owszem, miałem sposobność sam
to osobiście uważać, iż naywięcey takowe
mieysca czytały. Dawno iuż chwaliłem o-
wych świątlichy Xięży, którzy takowe książki,
wreszcie szanowne, ale nie dla każdego wieku
przyzwoite, przeznaczyli do zbioru ksiąg teo-
logiynych.

Nader łatwo przyszłoby mi zachwaloną
nieskazitelność kobiet Angielskich okazać w
prawdziwym świetle, przytoczaniem niezaprze-
czonych powieści. Wszakże zachodzą przed-
mioty, względem których Prawodawca tylko
lub Sędzia głos swój podać może. Poprze-
staję więc na tem, gdy powiem, że w Anglii, w
klaszach nawet majątniejszych ludzi zbrodniaki

rodztwa jest tak powszechną, iż w miesiącu Marcu 1813go oskarżono z tego powodu razem trzech ludzi przed Sądem w Hrabstwie Kent'skiem.

Plan dzieła peryodycznego pod tytułem: Pamiętnik Rolni- czy Warszawski.*)

Pamiętnik Rolniczy Warszawski wychodzić będzie w Warszawie w J. C. K. Mości Drukarni rządowej, a to co kwartał, od zaczynającego się nowego Roku 1817. Każdy numer składać się ma z 6ciu do 7miu arkuszy w formacie in 8vo, a przeto zawierając kart 96 do 112stu. Dodawane będą według potrzeby, jedna lub dwie ryciny, wyobrażające budowlę iakową, lub maszynę, lub iakikolwiek inny przedmiot, którego wystawienie sposobem pod zmysły podpadającym, potrzebnem koniecznie będzie do lepszego zrozumienia podanego w dziele opisu. Mogą numera i bez rycin wychodzić, skoro onych niekoniecznie wymagają. Cena czterech numerów zł. pol. 18, a na Początkach Królestwa Polskiego zł. pol. 24. Przedzł poiedynczych numerów miejsca nie ma, dla nie rozrywania kursu rocznego.

Zamiarem tego dzieła jest upowazeczenie w Królestwie Polskiem wiadomości rolniczych, opartych na pewnych i stałych rozumowania prawidłach, a wyprowadzonych z ciągłych postrzeżeń i przekonania najsławniejszych Agronomów, i z poczynionych przez nich doświadczeń niepłonnych i niezaprzeczo-nych, a tem samem polepszenie bytu prywatnego Obywatela, a zniem podniesienie potęgi i zamożności Narodu, w właściwym znaczeniu rolniczego, który po upłynionych latach błęsk i nieszczęścia, śpieszniejszym, iak każdy inny, postępować powinien krokiem, aby przez rzadność wewnątrz, doskonalsze gospodarowanie i coraz wzmagający się przemysł, odwetował poniesione straty i zagroził wpływowi ich nadal, i ażeby godnie przyjmował dobroczynne zamiary nasyptężniejszego Monarchy, który go do nowego wywołał życia i pragnie szczęśliwości jego.

Gdyby krajowe rolnictwo na tym dzisiaj było stopniu, na iaki się w ostatnich czasach posunęło u postronnych; gdybyśmy mieli dzieła tak liczne i obszerne, iakimi się Anglija, Francya, Niemcy i Szwajcary poszczycić mogą; gdybyśmy byli w stanie wskazać poczet ludzi uczonych, poświęcających się zupełnie rolnictwu, iako nauce, albo przaymniey zasób dostateczny rolników praktycznych, śledzących pilnie i zbierających skutki doświadczeń ekonomicznych; użylibyśmy z chlubą światła oyczystego, i nie byłibyśmy w potrzebie zasięgać od Obcych wiadomości, którychby nam własni tylko dostarczali Rodacy. Lecz w stanie, w iakim się Kraj nasz pod tę chwilę znajduje, nie możemy przestać na oyczystych pismach, bo liczba ich bardzo jest szczupła; bo ręka o-rężem uzbroiona nie miała czasu iść się do pióra; bo wszelkie usiłowania i wszelkie zbawienne ustanowienia uleż musiały natarczywszej własnego ocalenia się potrzebie; bo Towarzystwo Królewskie Rolnicze, mimo najsłachetniejszych zamiarów, burzą kraio-ą roz-pierzchnione, nie mogło dotąd zjsić korzyści, iakie owocem są jedynie niczem nieprzerwanej pracy i swobodney spokoyności; bo nie-mielismy, iak sąsiedzi nasi, Katedr Ekonomiki krajowej, z którychby spływało na Naród cały światło ciągłą nauką i doświadczeniem nabyte. Kórzyś to, którą przed nami od dawna inne iuz mają Narody; srodek tak dzielnie przyczyniający się do eświaty publiczney, ten, któcemu winniśmy prawdziwe podniesienie rolnictwa do godności systematycznej nauki, był u nas dotąd tak dobrze, iak wcale niezauany. Wielko-myślność Najjaśniejszego Alexandra weyrzeć raczyła i w tę potrzebę, zapewniła nam nieocenione dobrodziejstwo w tworzącym się praktycznym wzorowego Gospodarstwa Instytucie; ale szczęśliwsza dopiero potomność rzetelnych z tad dozna korzyści.

W takowym niedostatku źródeł, z którychby czerpać można wiadomości, śpieszny a nie-chybny postęp krajowego rolnictwa przynoszą-ce; w czasie, w którym każdy dzień włożni jest sracony, nieuchronną staje się potrzeba zastąpić wiadomości i doświadczenia krajowe temi, które nam obce podają dzieła, a któ-rych skutki czas i doświadczenie sprawdziło. Praybować one nam będą na pomoc tam, gdzie oyczyste albo są niedostateczne, albo nas zupełnie opuszczają; w każdym zaś razie, w wy-borze materji największa uwaga zwróconą bę-dzie na potrzeby i stan naszego Kraju, na te-tność i możność wykonania podawanych prze-pisów.

*) To ogłoszenie, może przez zawarto w onemże, i w raczy samcy godne uwagi prawdy, za ma-łą rozprawę być poczytanem. Umieszczamy je w tem piśmie naszym dla tego, aby bardzo po-żyteczne przedsięwzięcie powszechniey wiadomem się stało.

Są zaiste w Kraju naszym Obywatele, którzy, iuz to przez uważne dzieł zagranicznych czytanie, iuz przez własne zgłębianie nauki rolnictwa, nawykli uważać ją z wyższej, iak pospolici ludzie, i z właściwszej strony. Próby ich pism okazują, iż objęli trafnie naukę, a wzorowe ich gospodarstwa, iż ją zastosować umieli. Miło nam będzie zawsze korzystać z ich rad i postrzeżeń; ale, iak się iuz wyżej powiedziało, liczba Mężów takich jest szczupła, a nawet i im samym sibi domowe, obowiązki urzędów, a nadszysztło nieprzyjazne obolicności polityczne, nie dają zająć się nauką, tak, sżaby nam w tej chwili nastąpić mogli zupełnie miejsce zagranicznych Rolnictwa Prawodawców. Nie jest to wina ludzi, ale czasów; nie potrzeba nam się tego wstydzic, ale ucilować, ale działać należy. Nagła jest potrzeba wzniesienia podopadłego Rolnictwa krajowego, droga doświadczenia własnego zbyt długa; czemuż więc dla dobra publicznego niemielibyśmy korzystać o rad, doświadczeń i przepisów Obcych, którym więcej, iak nam, i czasy i okoliczności sprzyjały? Zaiste, nie tylko to możemy, ale mamy nawet prawo do tego. Oświecenia i prawda nie są własnością Kraiów, ale całej Ludzkości. Juag i Ter, Fellenberg i Pittet, mogą bydź chlubą Narodów swoich, ale ich jeniaasz należy do Świata. Niechaj to nas zatem nie wstydzi, że z ich rad korzystać, i dobre wzory naśladować będziemy. Zniknąć powinny niewczesne obawy i źle zrozumiane ambicja, gdzie dobro ogólne nawyższą jest ustawą. Niakt nam wymawiać nie będzie, żeśmy dobre naśladowali, ale wymawiaćby mógł, gdybyśmy zostali bezczynni. Rolnicy Angielscy, byli prawodawcami Francuzkich; z ich wspólnej pracy Niemcy korzystać umieli; czemuż i my uczyć się od innych nie mamy? Spokojność powszechna Europy, błogosławione Rządy Monarchy naszego, zdolność narodowa, krzewienie się coraz większe przemysłu, i ten znaczny krok, który Kraj nasz w ostatnich latach, mimo przeciwnie losów koleje, we wszystkich prawie naukach uczynił, są to okoliczności, z których wnosić możemy, iż nie długiego będzie potrzeba czasu, aby Polak stanął obok najsławniejszych Narodów; jest to niepłonna nadzieja, iż ten, co się dziś uczy, nauczać jutro może; oo dziś naśladować, jutro godnym naśladowania się stanie.

Pamiętnik Rolniczy zawierać będzie materje pisane stylem prostym, niewytwernym, nie wymagającym zbytniego natężenia myśli w czytelniku; chronić się będzie teoryi dowci-

pych, któremi bez liczby możnaby książki zapełniać, a które żadnego nie przynoszą pożytku tam właśnie, gdzie idzie o ustanowienie prawdziwych i niezmiennych przepisów. Rozmaity zaiste jest rodzaj Rolników, rozmaity stan światła i nspesobienia onychże; potrzeba więc, aby pisarz przeiał się duchem czytelników awoich, jeżeli chce im bydź użytecznym, jeśli chce zyskać ich zaufanie. Są, którzy innego nie mają usposobienia, iak tylko nabytą skęczność przez praktykę w chodzeniu okół roli, i to jest klasa pierwsza Rolników. Drugi posiadają kunszt rolniczy, nabyli wiadomości o rozmaitych środkach, używanych w Ojczyźnie i za granicą; ale nie znając pierwszych i gruntownych zasad, często mylic się muszą w przystosowaniu nabytych wiadomości, i długim tylko czasem, wielkim nie raz kosztów nakładem opłacać pomysłne skutki prac swoich, które niekiedy odnoszą z praktyki, i nieiako przypadkiem na nie trafiają. Trzecia klasa składa się z małej liczby ludzi, którzy oddaizę się zupełnie nauce Rolnictwa, nie tylko że są obeznani ze środkami praktycznymi, stanowiącemi iodyną wiadomość klasy pierwszej, nie tylko że posiadają kunszt rolniczy, to jest znościomość różnego rodzaju gospodarstwa; lecz iaszczę, zgłębiając naukę samą, dochodzą przyczyn wypadków, perównywsia doświadczenia, prostują co jest mylnem, i tak stałe i pewne nauki Rolnictwa ustanawiają prawidła.

Rozbiór ten, nie dla tego się tu umieszcza, sżaby miał uchodzić za coś nowego, lecz aby wykazał iasznie, iż pismo, które się ma wydawać, wielkiej liczbie Rolników krajowych pożytecznem bydź może.

Im kto dalszy jest od właściwej drogi, tem prędzej go na nią naprowadzić wypada; nie potrzeba więc dowodzić, iak gwałtowną potrzebę przewodnika mieć musi ten, co za ledwo pierwszy krok zrobił w powołaniu, z którego ma utrzymanie swoje. Mówilem tu o pierwszej klasie Rolników. Użytecznym stać się może Pamiętnik klasie drugiej, która obezna się w nim z wiadomościami rolniczymi z łatwością, iakiej w tym czasie żadne iey oyczysta nie podaie dzieło. Do niej liczyłyby można osoby do różnych urzędów reprezentacyjnych, iak w Powiatach i Woiewództwach, iako i na obrady seymowe z macy Ustawy konstytucyjney Królestwa powołane; mniej oddających się naukom Właścicieli ziemiańskich i Dzierżawców, Administratorów i Ekonomów kluczowych, znaczłą liczbę Piebanów i t. d. Nakoniec wnosić można, że wychodzić maizcy Pamiętnik uży-

tecznym będzie i klasie trzeciej, do której należeliby pragnący zgłębić naukę rolniczą Właściciele większych i miernych majątków ziemskich, Rządcy naczelni znacznych włości publicznych lub partykularnych, wyżsi Urzędnicy administracyjni, których zdanie o prawdziwych potrzebach rolnictwa tyle wpływu może mieć na dobry byt Kraju; nareszcie Nauczyciele i ludzie naukom poświęcający się. Gdyby nakoniec ta jedna przysługa była oddana Kraiowi, że tak wielka liczba Polaków doskonalić się może w Rolnictwie z dzieła mową o czystym piśnianego, to samo już dostatecznym powinnoby być wezwaniem do podjęcia się tak nagradzającej pracy.

Co do przedmiotu samego, Rolnictwo bierzemy tutaj w najobszerniejszem słowa tego znaczeniu; podawać się zatem będą w zamierzonym dziele wiadomości ze wszystkich tej nauki części, a mianowicie:

I. Rolnictwo w ścisłem znaczeniu, to jest: najkorzystniejsza uprawa roli i najdogodniejsze pól dwornych i włościńskich urządzenie; utrzymanie gruntów w ciągłej żywności, tak przez zaprowadzenie zmianowania, czyli kolei zbiorów zbożowych, iako też i przez doskonalenie i pomnożenie ziemnych i roślinnych nawozów; obeznanie z uprawą roślin do żywności ludzi, paszy bydła i odzieży potrzebnych; ulepszenie łąk i pastwisk, osuszenie błot i bagien, obwarowanie rol i t. p.

II. Leśnictwo i Ogrodnictwo, czyli sposoby obchodzenia się z lasami i użytkowaniami z nich; mianowicie ulepszenie zniszczonych, ochrona od szkód wszelkiego rodzaju, pomnożenie zwierzyzny, hodowanie drzew owocowych i polepszenie ich gatunków, zakładanie i utrzymanie sadów, rady względem chmielników i żywoptłotów, i t. p.

III. Chów bydła, koni, owiec, trzedy chlewnej, drobiu i wszelkich użytecznych zwierząt i owadów; w szczególności wydoskonalenie gniazd, ulepszenie samego chowu, lepsze użytkowanie, leczenie chorób i zapobieganie onym, zaprowadzenie psiek, obeznanie się z korzystniejszą gospodarstwem rybnem i t. d.

IV. Umiejętności i kunsztu bliski związek z Rolnictwem mające, ułatwiające pracę ludzką i mnożące korzyści z płodów wiejskich; gdzie będzie mowa o budownictwie wygodnym i bezpiecznym, tak wodnem iako i ziemnem, o machinach przynoszących oszczędze-

nie rąk i czasu, narzędziach rolniczych i tym podobnych.

Nadto umieszczane będą korespondencye światłych Gospodarzy Kraiowych i zagranicznych, opisy rozmaitych gospodarstw, niemniej podróży w celu rolniczym podjętych; podawana będzie wiadomość lub treść nawet krótka dzieł nowych, tak obcych iako i narodowych, zdanie o dziełach o czystych czyli recenzye, w których wtykać się będzie, co w nich jest użytecznem, a wskazywać pisma, które lepiej obięły i wyłożyły tę lub ową część słabszą i mniej dokładną.

Skład peryodycznego dzieła nie dopuszcza zachowania w każdym numerze ustanowionego dopiero porządku, a obręby jego nie pozwolą umieścić za każdym razem materii z każdego oddziału Rolnictwa, pod tak obszernym względem branego, gdyż w takim razie ciąg rozprawy zbyt często rozrywaćby trzeba, co i dogodności w kupnie i zrozumiałości rzeoczy przeszkadza. Dostyc będzie dla czytelnika mić ogólny rozkład nauki, która mu się cząstkowo udzielać będzie, aby podawano sobie nie raz dla naglejszej potrzeby, przedzwy sposobności zaradzenia, i innych okoliczności czasowych materye, odnosil do właściwego im rzędu.

Nikt o tem zapewne nie wątpi, ile dzieło w powyższym sposobie pisane, potrzebnem jest dzisiaj dla Kraju naszego. Obowiązkiem jest Obywatela wchodzić w potrzeby swoich Współobywateli, a stanie się dla niego szczęściem, gdy pożytek im sprawić potrafi. Takie uczucie powodowało Mężem równie dostojnym i światłem, iak gorliwością o dobro Kraju znakomitym. Dostyc było dla niego widzieć nieodbitą potrzebę pisma, które dzisiaj ogłoszamy, aby niem Oyczyznę obdarzył. Pismo to wychodzić ma za jego wpływem i pod jego dozorem; on zastąpił koszty, bez zbierania zwykłej prenumeraty, o zysk z przedaży na dochód Król. Towarzystwa Rolniczego Warszawskiego przeznaczył; ułatwił Wydawcy sposobność korzystania z prac tegoż Towarzystwa Rolniczego, dostarczył nacyelniejszych księgi ku pomocy, słowem nie zaniedbał niczego, co by pismo jego istotnie użytecznem sprawiło.

Zszczenie ojęci i ustalenie zamiarów jego zależeć będzie od przyszłości, iakie pismo to znajdzie w Publiczności; ona sama uwieńczyć tylko może skutkiem użytkowania prywatnego, i własnego bądź dobre sprawozdanie.

W Warszawie dnia 1. Stycznia roku 1817.

Wydawca Pamiętnika Rolniczego
Warszawskiego.